

ANALIZA VALORII – METODĂ EFECTIVĂ DE REDUCERE A COSTULUI PRODUCȚIEI INDUSTRIEI DE CONFECȚII

A. Dabija

Universitatea Tehnică a Moldovei

Analiza valorii – metodă recunoscută pe plan mondial drept instrument eficient în căutarea și lichidarea elementelor și cheltuielilor inutile ale producției implementate sau nou proiectate, mijloc de preîntâmpinare în apariția soluțiilor neeficiente la stadiul proiectării și al fabricației produselor - poate fi cu succes utilizată în reducerea prețurilor unor elemente sau produse industriale de confecții, astfel producția fabricată fiind competitivă pe piață.

Prin intermediul analizei valorii sunt soluționate probleme de atingere a corelației optime dintre costurile utilitare și cheltuielile în crearea producției (prețul), dintre reducerea prețului și sporirea calității producției fabricate; de micșorare a cheltuielilor de exploatare și de transport; de reducere a volumului de materiale, de muncă; sporire a productivității muncii; de micșorare sau lichidare a rebuturilor; de înlocuire a materialelor costisitoare și de import etc.

Utilizând analiza valorii ca o strategie ramificată de micșorare a costurilor pentru o unitate de efect pozitiv a produselor vestimentare, se observă posibilitatea de soluționare creativă a problemei de reducere a prețului unui ansamblu de produse vestimentare prin calcularea costurilor funcțiilor specifice produselor de îmbrăcăminte și reducerea prețurilor unor anumite funcții ale acestora.

Strategia metodei constă în micșorarea prețului prin obținerea metodelor mai puțin costisitoare de realizare a fiecărei funcții în parte din totalitatea de funcții, specifice unui anumit tip de produs. Utilizarea analizei valorii permite conversația liberă și preschimbarea ideilor dintre toate persoanele, care, în virtutea posturilor ocupate pot analiza prețul și depista căile de micșorare a lui. Este evident faptul, că avantajul metodei analizei valorii, comparativ cu metodele obișnuite de reducere a cheltuielilor industriale și de exploatare, constă în atingerea scopului din punct de vedere funcțional, adică cercetarea producției nu ca unitate de produs, ci ca un ansamblu de funcții concrete inerente (de

exemplu protectoare, igienice, de exploatare, utilitare).

Inițial se determină funcțiile specifice ansamblului de produse cercetate, analizând ulterior fiecare funcție în parte din poziția metodelor și principiilor posibile de realizare prin intermediul unor mijloace speciale.

Stadiul ulterior de apreciere a variantelor și repartizare a cheltuielilor funcțiilor se efectuează conform criteriului, care ia în considerație gradul de executare și semnificare a funcțiilor în totalitatea lor, de asemenea, nivelul cheltuielilor, legate de realizare pe parcursul tuturor etapelor ciclului de viață al produselor. Pentru aceasta a fost utilizată metoda calculului prețului ansamblului de produse vestimentare conform unor unități de măsură, bazat pe faptul, că prețul variază proporțional cu parametrii, ce determină funcțiile principale ale vestimentelor.

Prețul articolelor se calculează ca produsul cheltuielilor specifice C_s ale unităților parametrilor modelelor-analogii și a valorii acestui parametru pentru un produs nou P_n :

$$S_n = C_s \times P_n.$$

Calculule se precizează utilizând indici specifici diferențiați, adică cheltuielile de materiale C_m și valoarea de muncă τ_m pentru o unitate de parametru:

$$S_N = [C_m \times P_n + \tau_m \times P_n \times t \times (1 + (K_a + K_s + K_u) / 100(1 + K_{iu}) / 100)],$$

unde K_a , K_s , K_u , K_{iu} - coeficienți, legați de salariul suplimentar și cheltuielile pentru asigurare socială, cheltuielile secțiilor întreprinderilor, cheltuielile întreprinderilor, alte cheltuieli;

t - tariful pe oră al executantului.

În rezultat pot fi obținute reduceri în realizarea funcțiilor principale ale îmbrăcăminte studiate cu 18-20%, sporind concomitent

proprietățile uzuale ale produselor și menținând calitatea la nivelul necesar funcțional.

Astfel, la o analiza amplă și evidențierea funcțiilor principale și auxiliare, inerente îmbrăcămintei fabricate și la coincidența funcțiilor reale cu cele necesare, fiind lichidate în totalitate elementele puțin funcționale, produsele vestimentare devin organizate funcțional și structural fără preschimbarea calității acesteia.

Pentru obținerea rezultatelor optime în utilizarea analizei valorii trebuie de urmat principiul de analiză nu al prețului existent a fiecărei componente a produsului, dar al prețului de pe piață a fiecărei funcții a produsului studiat.

Ca urmare analiza valorii poate contribui la reducerea prețului pentru orice produs, în cadrul căruia pot fi realizate trei faze :

1) determinarea funcțiilor concrete și a calităților elementelor în parte ale obiectului studiat;

2) stabilirea „valorii” fiecărei funcții prin determinarea prețurilor, necesare pentru dispozitive analogii, apte de realizarea funcțiilor;

3) calcularea costului fiecărei funcții.

Analiza valorii poate fi realizată în cadrul oricărei societăți, care poate efectua analiza valorii conform unui program de acțiuni, și anume:

1. Alegerea unui consultant sau a unui grup de consultanți pentru selecționarea și pregătirea brigăzilor complexe de cercetări, familiarizați cu metoda analizei valorii și pentru urmărirea activității lor;

2. Stabilirea anumitor standarde ale caracteristicilor tehnice și calității produsului;

3. Alcătuirea calcului amănunt al prețului de cost ale tuturor operațiilor tehnologice și cheltuielilor pentru procurarea materialelor, uneltelor și instrumentelor de muncă;

4. Efectuarea de către fiecare grup complex de cercetători a următoarelor etape de analiză a valorii pentru fiecare element (piesă) al produsului:

4.1. Identificarea elementelor, funcțiilor, prețurilor;

4.2. Căutarea alternativelor reduse;

4.3. Alegerea elementelor funcțional acceptabile cu prețuri reduse;

4.4. Prezentarea variantei alese de schimbare a construcției.

5. Reprezentarea rezultatelor analizei valorii la aprobare de către:

5.1. Grupul de consultanți ai analizei valorii;

5.2. Biroul de constructori;

5.3. Administrație.

La etapa stabilirii anumitor standarde ale caracteristicilor tehnice (et.2) fiecare standard începe cu expunerea funcțiilor obiectului, adică cu enumerarea cerințelor față de caracteristicile tehnice ale pieselor obiectului proiectat.

La etapa a 3^a se elaborează forme standarde de înregistrare a cheltuielilor de producție și de procurare. Aici e necesar de a stabili exactitatea și nivelul detalizării, eroarea admisibilă a calculului trebuie să fie mai mică decât volumul presupus de reducere a prețurilor. Aici se introduc și cheltuielile pentru schimbarea schițelor, crearea utilajului progresiv, procurarea noilor instalații, reconstruirea întreprinderilor, schimbarea procesului tehnologic etc.

La etapa a 4^a fiecare brigadă complexă răspunde pentru unul sau mai multe produse și formulează concluziile sale în documente standarde. Conform fig. 1 poate fi urmărită fiecare subetapă a algoritmului, unde se realizează acțiuni tehnice și valorice.

Analiza valorii se deosebește de proiectarea obișnuită prin faptul, că inițial se formulează întrebarea despre corelarea “valorii” față de cheltuielile fiecărei părții construcției.

Analiza valorii este folosită de obicei de grupe permanente de cercetători, care numără 3-6 oameni. Printre ei se află constructori, tehnologi și economiști. Studiarea metodei analizei valorii se efectuează conform următorului plan de lucru:

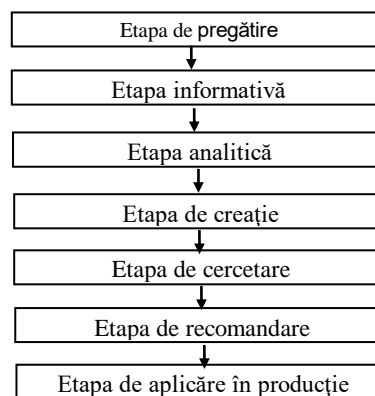

Figura 1. Etapele analizei valorii.
de materiale informative privind obiectul analizei;
selecționarea și pregătirea grupului de cercetători;

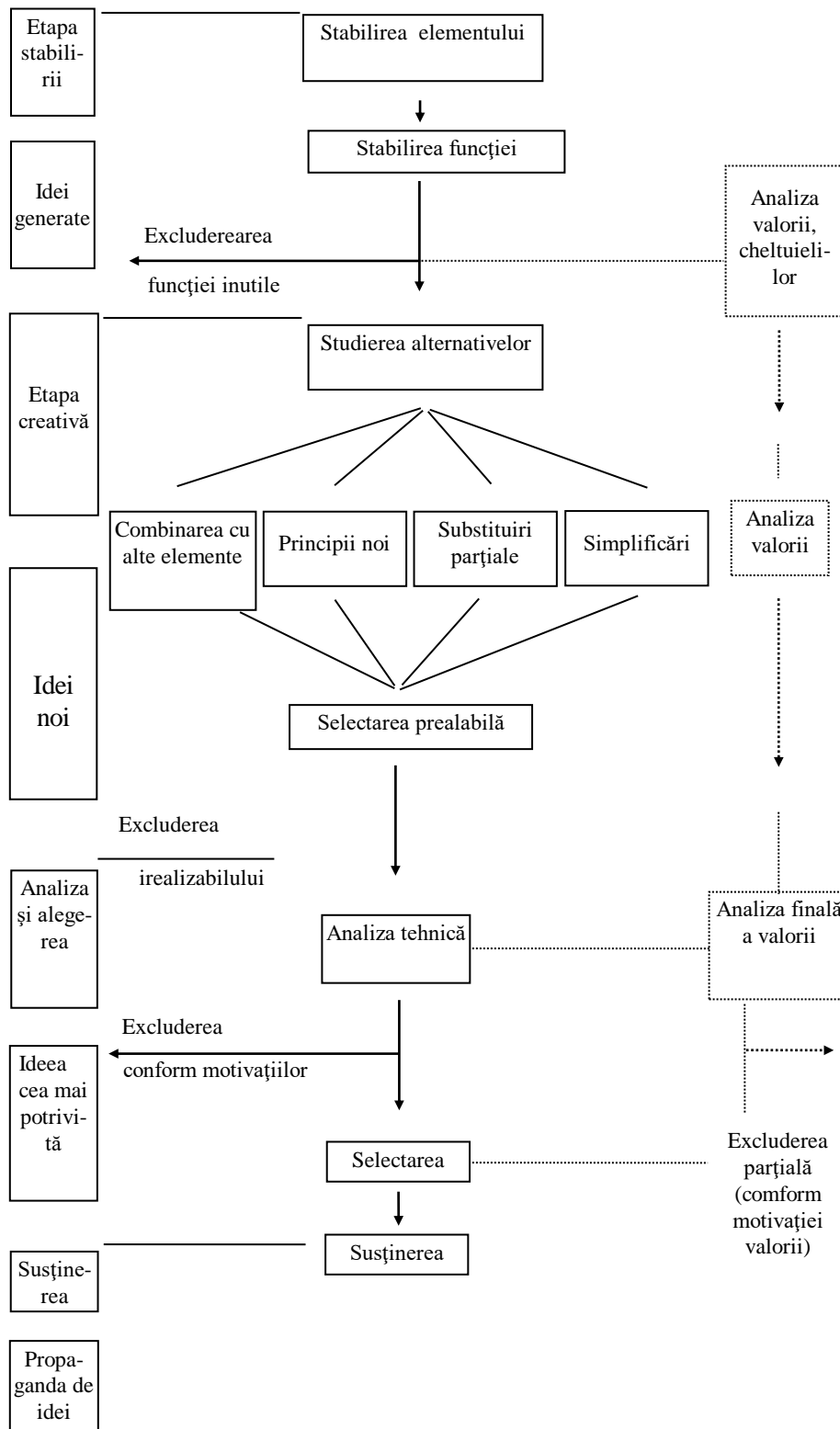

Figura 2. Algoritmul analizei valorii.

elaborarea și aprobarea planului de analiză a obiectului concretizat.

2. Etapa informativă include: pregătirea volumului optim de informație pentru stabilirea esenței, structurii obiectului studiat și a analogilor ei; sistematizarea și studierea informației pentru descrierea obiectului; stabilirea stării lui reale; evidențierea și formularea funcțiilor; construirea schemei legăturii reciproce dintre părțile componente ale obiectului studiat; stabilirea cheltuielilor, efectuate la elaborarea și funcționarea obiectului și a părților lui componente.

3. La etapa analitică se realizează: analiza și precizarea funcțiilor, determinarea funcțiilor principale, auxiliare, evidențierea celor inutile în obiectul studiat și în părțile lui componente, determinarea și analiza cheltuielilor legate de realizarea funcțiilor; compararea funcțiilor părților componente și a cheltuielilor efectuate la realizarea lor cu analogii; întocmirea planului de reliefare a ideilor noi și a variantelor optime de soluționare.

4. Etapa de creație este constituentă din: precizarea direcțiilor și a sarcinilor cu privire la depistarea soluțiilor noi, alegerea metodelor de creație colectivă pentru materializarea acestor sarcini; stabilirea tematicii, planificarea realizărilor consfăturirilor de creație; organizarea consfăturirilor privind înaintarea ideilor; studierea și sistematizarea rezultatelor consfăturirilor pentru aprecierea lor ulterioară.

5. Etapa de cercetare prevede: sistematizarea variantelor propuse ale soluțiilor noi, excluderea propunerilor evident irealizabile și efectuarea expertizei celor rămase; studierea și, în caz de necesitate, controlul experimental al diferitelor posibilități de realizare a funcțiilor în variantele propuse; evaluarea materializării propunerilor rămase din punctul de vedere al asigurării material-tehnice, financiare, producerii, determinarea cheltuielilor pentru diverse variante ale soluțiilor; ierarhizarea variantelor și alegerea variantei optime.

6. Etapa de recomandare: legalizarea recomandărilor privind realizarea variantelor soluțiilor selectate definitiv cu precizarea calculelor eficacității; coordonarea recomandărilor cu conducerea (comitetul A.V.I.); elaborarea proiectului și aprobarea planului graficului de aplicare a recomandărilor.

7. Etapa de aplicare în producție: coordonarea planului-grafic al aplicării recomandărilor A.V. cu alte compartimente ale planului de ameliorare a eficacității producerii; organizarea lucrului privind executarea recomandărilor; controlul asupra realizării planului-grafic; aplicarea rezultatelor obținute în producție; stimularea participanților elaborării și aplicării recomandărilor; evaluarea rezultatelor căpătate; aprobarea dării de seamă privind lucrul efectuat.

În așa mod, cheltuielile minim necesare realizării elementelor produselor pot fi determinate după evidențierea tuturor funcțiilor obiectului prin alcătuirea listei prețurilor mecanismelor mai puțin costisitoare, care pot efectua funcțiile proprii acestor elemente.

Bibliografie

1. **Jons, K., Jons.** *Injenernoe hudojestvennoe konstruirovanie. Sovremennye metody proektnogo analiza. M., Mir, 1980.*
2. **Moiseeva N.K., Karpunin M.G.** *Osnovy teorii i praktiki funkcional'no-stoimostnogo analiza. M., Vysșaa șkola, 1988.*
3. *Analiz funkcional'no-stoimostnoi. Metodika provedeniâ dlâseriino vypuscaemoi produkcii, RM 11 0173.3-85, VNIIElectrostandart.*
4. **Altșuller G.S.** *Tborčestvo kak točnaâ nauka, M., Sovetskoe radio, 1979.*

Recomandat spre publicare: 23.07.04